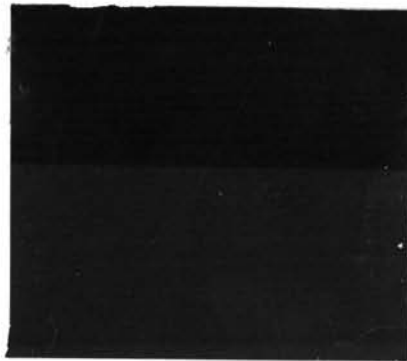

ผลการทดลอง

4.1 การทดลองต้นกำเนิดรังสีเบตาที่นำมาใช้ในการวิจัย

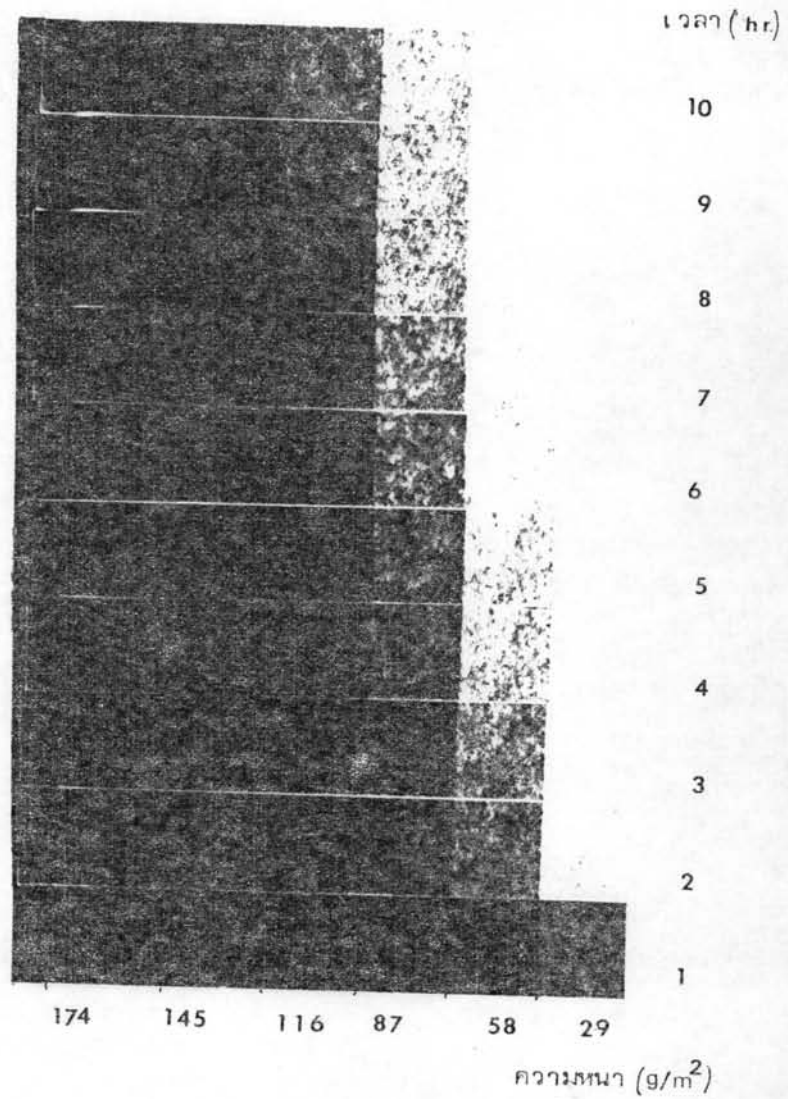
การที่จะทดลองว่าต้นกำเนิดรังสีเบตาจาก C^{14} จะนำมาใช้ในการทำเรดิโอกราฟีได้หรือไม่นั้น ทำได้โดยนำเอา C^{14} วางบนฟิล์มรังสีเอกซ์เป็นเวลา 10 นาที เมื่อนำฟิล์มมาล้าง ผลปรากฏว่าฟิล์มบริเวณที่วาง C^{14} ไว้มันมีสีดำ ดังในรูป 4.1 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สามารถใช้รังสีเบตาจาก C^{14} มาทำเรดิโอกราฟีได้

รูป 4.1 ภาพที่เกิดจากการอบฟิล์มรังสีเอกซ์ด้วย C^{14} จะเห็นความแตกต่างของภาพ ส่วนที่มีกระดาษวาง (ส่วนดำ) กับส่วนที่ถูกรอบรังสีโดยตรง (ส่วนขาว)

4.2 การทำ exposure chart สำหรับรังสีเบตา

การทำ exposure chart ทำได้โดย การถ่าย step wedge ด้วยรังสีเบตาจาก C^{14} ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 1 ถึง 9 ชั่วโมง เมื่อนำฟิล์มต่าง ๆ เหล่านั้นมาล้างตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้ว จะเห็นว่าแต่ละขั้น (step) ที่ปรากฏบนฟิล์มมีความดำไม่เท่ากันดังในรูป 4.2 เมื่อนำเอาฟิล์มเหล่านั้นไปอ่านค่าความหนาแน่น โดยใช้โตนซีโตมิเตอร์ จะได้ผลดังแสดงในตาราง 4.1

รูป 4.2 ภาพถ่าย step wedge ที่ใช้เวลาดั้งแต่ 1 ถึง 9 ชั่วโมง

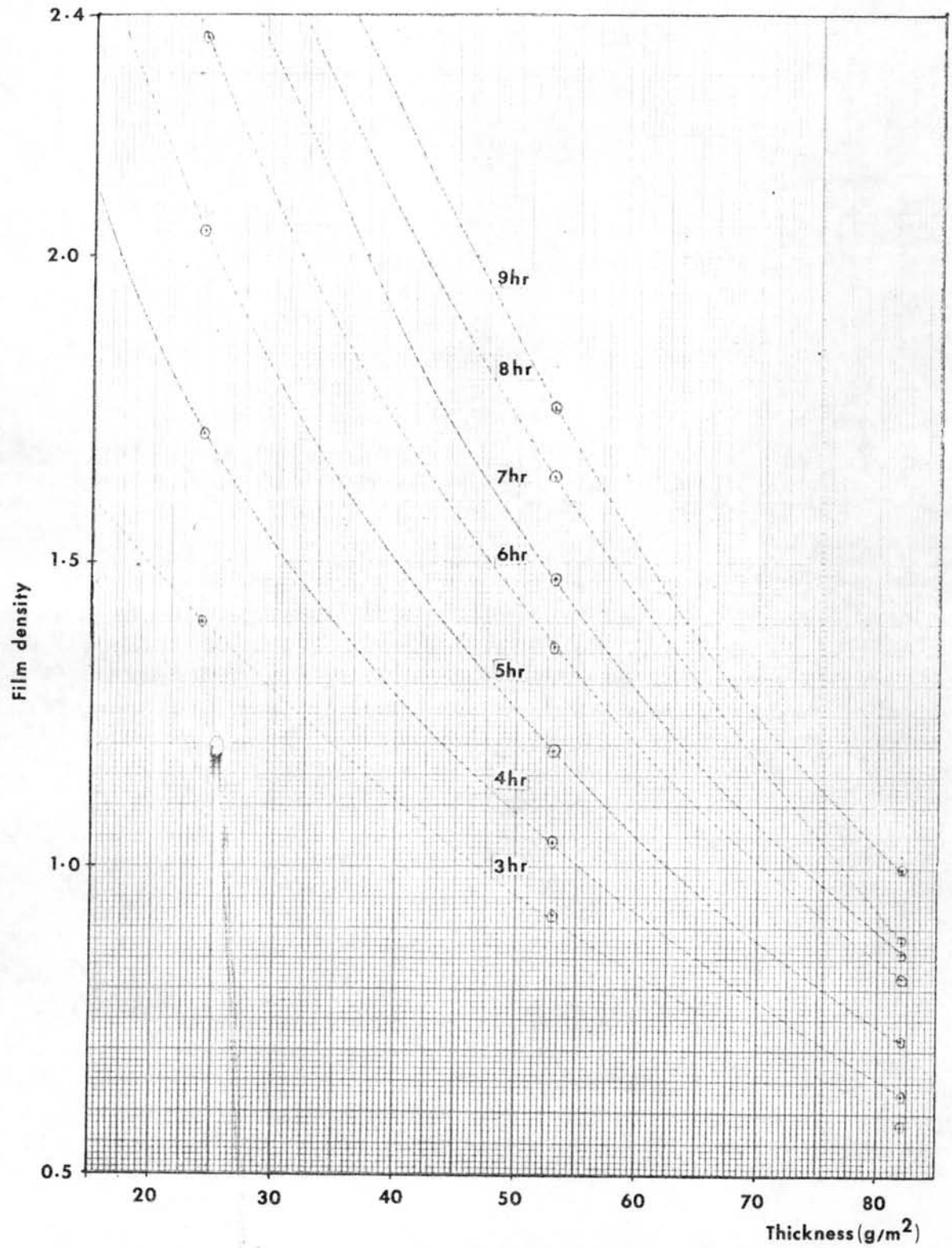
ตาราง 4.1

แสดงความหนาแน่นของฟิล์มที่เวลาและความหนาของกระจกต่าง ๆ

จำนวนแผ่น	ความหนา ($\mu\text{g}/\text{m}^2$)	เวลาที่ใช้ในการถ่ายภาพ (ชั่วโมง)								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	29.04	1.17	1.24	1.40	1.71	2.04	2.36	2.56	2.76	2.95
2	58.09	0.77	0.85	0.92	1.04	1.19	1.36	1.47	1.64	1.75
3	87.13	0.52	0.56	0.58	0.63	0.72	0.82	0.86	0.88	1.00
4	116.17	0.42	0.46	0.48	0.51	0.53	0.57	0.61	0.65	0.65
5	145.22	0.39	0.41	0.42	0.44	0.45	0.47	0.48	0.50	0.51
6	174.24	0.35	0.39	0.40	0.43	0.43	0.44	0.44	0.46	0.45

จากการทดลองในตาราง 4.1 สามารถนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นของฟิล์มกับความหนาของกระจกในกระจกกราฟแบบสี่เหลี่ยม (linear) ดังแสดงในรูป 4.3

จากความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นของฟิล์ม กับความหนาของกระจก สามารถนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างเวลาในการถ่ายภาพ กับความหนาของกระจก โดยดูที่ความหนาแน่นฟิล์ม 1.5 และ 2 ดังแสดงในตาราง 4.2 และรูป 4.4

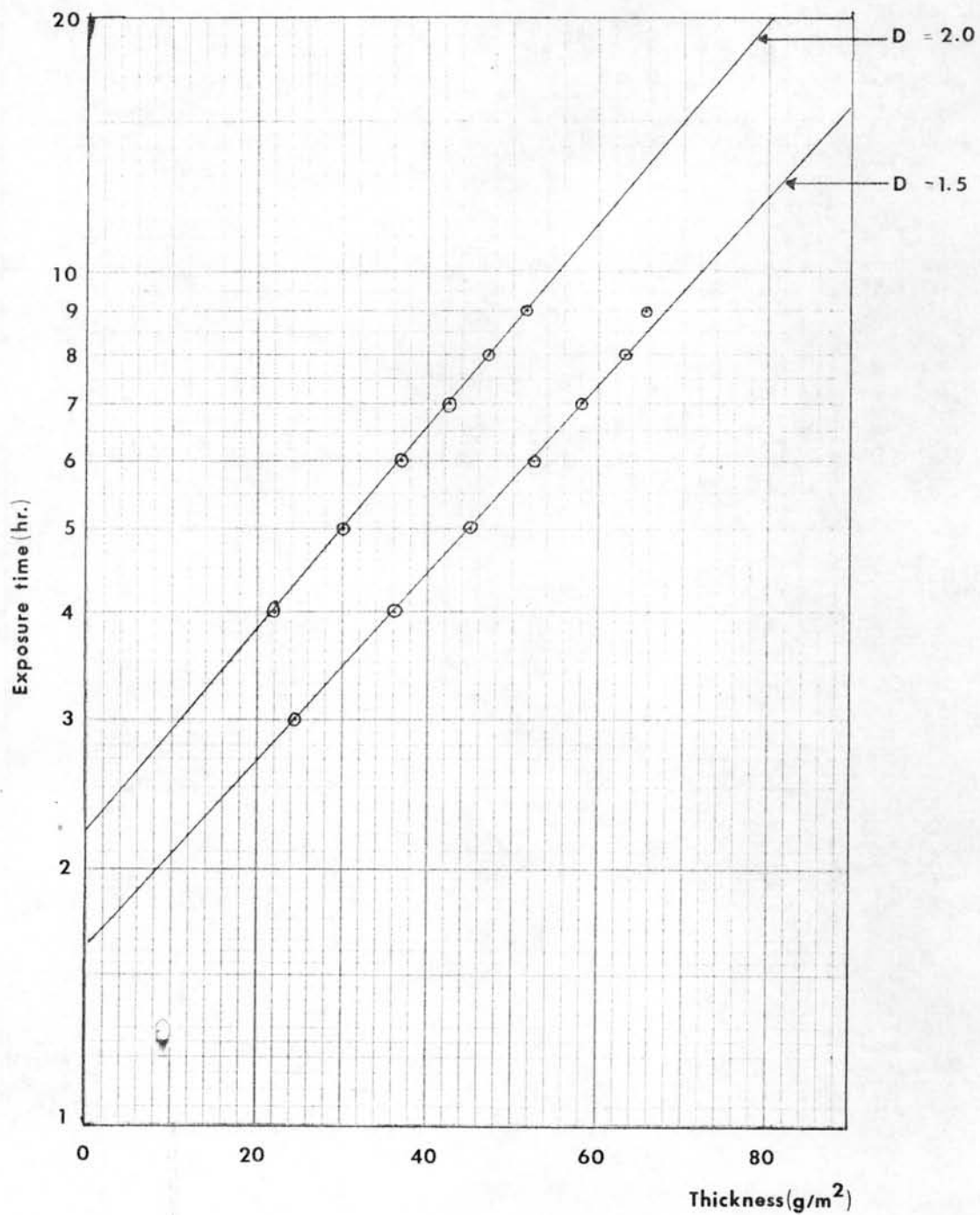
รูป 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นของฟิล์มกับความหนาของกระดาษ

ตาราง 4.2

เวลาที่ใช้ในการถ่ายภาพชิ้นงาน (ชั่วโมง) ที่ความหนาต่าง ๆ กัน

โดยความหนาแน่นของฟิล์มเป็น 1.5 และ 2 ตามลำดับ

เวลาที่ใช้ ในการถ่ายภาพ (ชั่วโมง)	ความหนาแน่นฟิล์ม 1.5	ความหนาแน่นฟิล์ม 2.0
	ความหนาของชิ้นงาน (กรัมต่อตารางเมตร)	ความหนาของชิ้นงาน (กรัมต่อตารางเมตร)
3	24.5	-
4	36.0	22.0
5	45.0	30.0
6	52.5	37.0
7	57.0	42.5
8	63.0	47.0
9	65.5	51.5

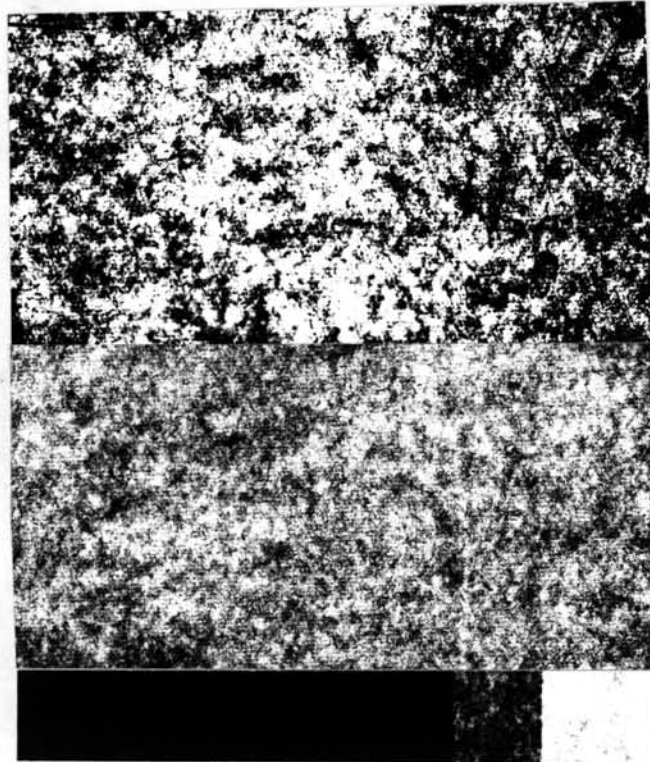

รูป 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการถ่ายภาพกับความหนาของ
กระดาษที่ความหนาแน่นฟิล์ม 1.5 และ 2

4.3 การถ่ายภาพรังสีงาน

ในการถ่ายภาพรังสีงานจะต้องหาเวลาในการถ่ายภาพของรังสีงานที่ทราบความหนาแล้วจาก exposure chart เสียก่อน แล้วจึงทำการถ่ายภาพรังสีงานนั้น ๆ เพื่อตรวจสอบเนื้อเยื่อ ตรวจสอบ ลอดลายไม้ หรือเปรียบเทียบลายไม้ในกระดาษ เปรียบเทียบเนื้อเยื่อของกระดาษ ที่มีความหนา ขนาดเดียวกัน แต่จากโรงงานทำกระดาษต่างกัน

4.3.1 ถ่ายภาพเนื้อเยื่อของกระดาษที่มีความหนา 45 กรัมต่อตารางเมตร จากบริษัท เล่าฮั่วเหียงเปรียบเทียบระหว่างการใช้รังสีเบตา และการใช้ไฟในการตรวจสอบเนื้อเยื่อ ได้ผล ดังแสดงในรูป 4.5

174 145 116 87 58 29 g/m^2

รูป 4.5 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างการใช้ไฟจากเครื่องอัดรูป และการใช้รังสีเบตา ในการตรวจสอบเนื้อเยื่อ

ก. ใช้ไฟส่องผ่านรังสีงานใน 1 วินาที

ข. ใช้รังสีเบตาถ่ายภาพในเวลา 5 ชั่วโมง โดยดูที่ความหนาแน่นเป็น

1.5 (x1.5)

4.3.2 ในการถ่ายภาพชิ้นงานนั้นต้องคำนึงถึงความดำของภาพบนฟิล์ม ซึ่งจะสามารถมองเห็นความแตกต่างได้ดีที่ความหนาแน่น เท่ากับ 2 และ 1.5 ($x 2, 1.5$)

เนื่องจากการกระจายของ เนื้อเยื่อไม้สีน้ำตาลเข้ม ดังนั้นภาพที่ปรากฏบนฟิล์ม จึงมีความดำไม่เท่ากันดังในรูป 4.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่าบริเวณที่ใช้สีน้ำตาลเข้มบริเวณที่เนื้อเยื่อมีความหนาแน่นมาก บริเวณนี้จะดูดำทึบกว่าบริเวณที่ใช้สีน้ำตาลอ่อน

รูป 4.6 แสดงการกระจายของ เนื้อเยื่อของกระดาษ

การกระจายของเนื้อเยื่อของกระดาษแต่ละชนิดจะไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงสามารถตรวจสอบกระดาษชนิดต่าง ๆ ได้ โดยดูจากการกระจายของเนื้อเยื่อเหล่านั้น

4.3.2.1 ถ่ายภาพกระดาษขนาด 40 กรัมต่อตารางเมตร จากบริษัทเล่า-ฮั่วเซียง เพื่อดูเนื้อเยื่อ ซึ่งเมื่อดูจาก exposure chart แล้วผลปรากฏว่า ที่ความหนาแน่นเป็น 2 ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 7 ชั่วโมง และที่ความหนาแน่น 1.5 ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 4 ชั่วโมง ภาพที่ได้เป็นดังรูป 4.7 ก. และ ข.

4.3.2.2 ถ่ายภาพกระดาษขนาด 45 กรัมต่อตารางเมตร จากบริษัทเล่า-ฮั่วเซียง ซึ่งทั้งนี้ ใช้เวลาในการถ่ายภาพนาน 8 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่นเป็น 2 และ 5 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่นเป็น 1.5 ดังแสดงในรูป 4.8 ก. และ ข.

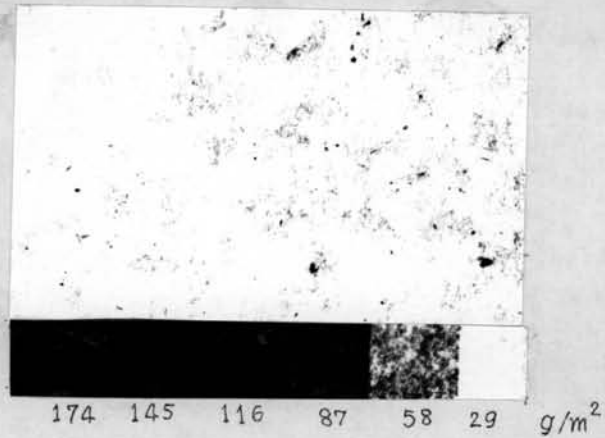
4.3.2.3 ถ่ายภาพกระดาษขนาด 52 กรัมต่อตารางเมตร จากโรงงานกระดาษบางปะอิน ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 9 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่นเป็น 2 และ 6 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 1.5 ดังแสดงในรูป 4.9 ก. และ ข.

4.3.2.4 ถ่ายภาพกระดาษขนาด 55 กรัมต่อตารางเมตร จากบริษัทเล่า-ฮั่วเซียง ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 10 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่นเป็น 2 และ 7 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 1.5 ดังแสดงในรูป 4.10 ก. และ ข.

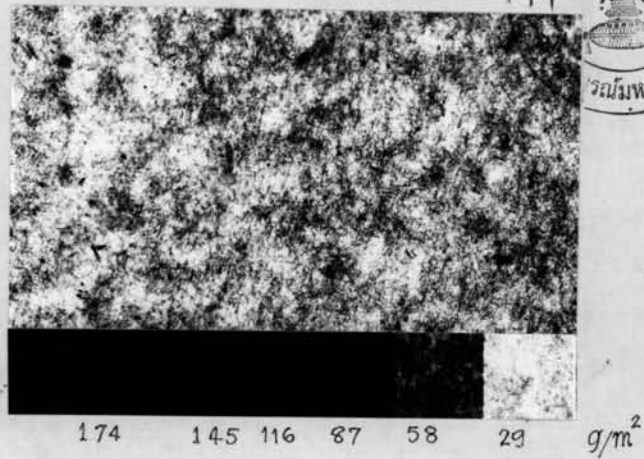
4.3.2.5 ถ่ายภาพกระดาษขนาด 60 กรัมต่อตารางเมตร จากโรงงานกระดาษบางปะอิน ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 12 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 2 และ 8 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 1.5 ดังแสดงในรูป 4.11 ก. และ ข.

4.3.2.6 ถ่ายภาพกระดาษขนาด 70 กรัมต่อตารางเมตร จากโรงงานกระดาษบางปะอิน ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 15 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 2 และ 10 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 1.5 ดังแสดงในรูป 4.12 ก. และ ข.

4.3.2.7 ถ่ายภาพกระดาษขนาด 80 กรัมต่อตารางเมตร จากโรงงานกระดาษบางปะอิน ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 20 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 2 และ 15 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่น 1.5 ดังแสดงในรูป 4.13 ก. และ ข.

ก.

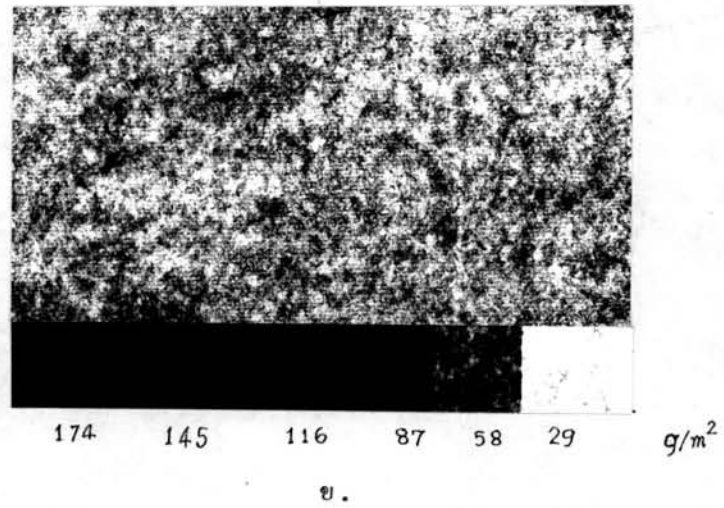
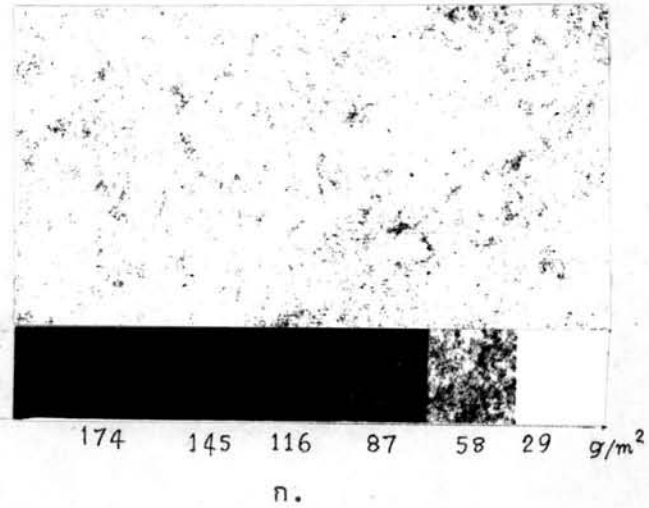

ข.

รูป 4.7 กระดาษขนาด 40 กรัมต่อตารางเมตร (บริษัท เล่าฮั่ว เชียง)

ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 7 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 4 ชั่วโมง (x 1.5)

รูป 4.8 กระดาษขนาด 45 กรัมต่อตารางเมตร (บริษัท เล่าฮั่ว เชียง)

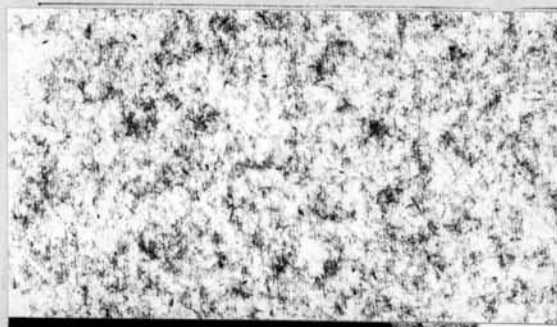
ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 8 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 5 ชั่วโมง (x 1.5)

174 145 116 87 58 29 g/m^2

ก.

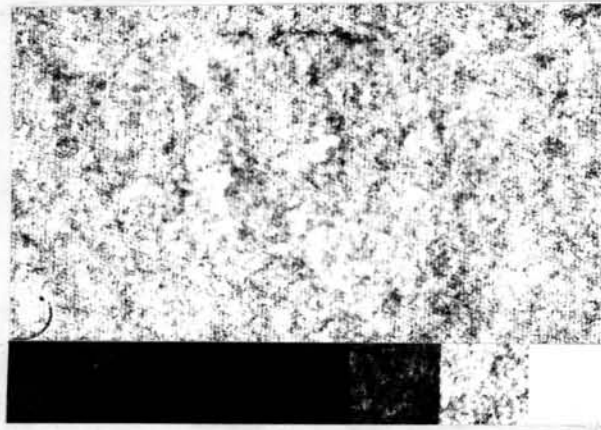
174 145 116 87 58 29 g/m^2

ข.

รูป 4.9. กระดาษขนาด 52 กรัมต่อตารางเมตร (โรงงานกระดาษบางปะอิน)

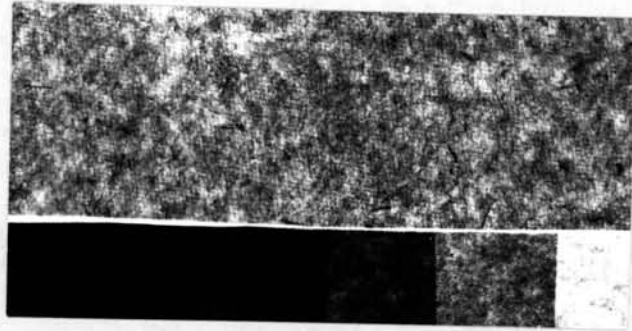
ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 9 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 6 ชั่วโมง (x 1.5)

174 145 116 87 58 29 g/m^2

ก.

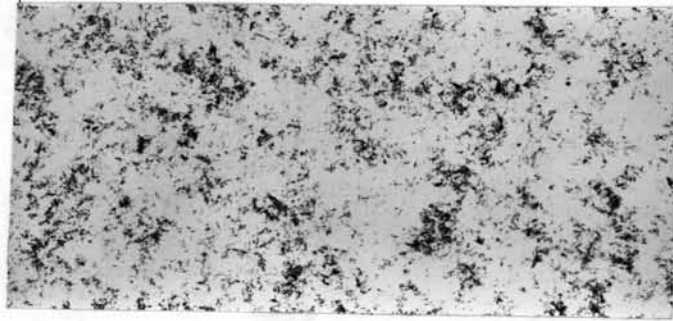
174 145 116 87 58 29 g/m^2

ข.

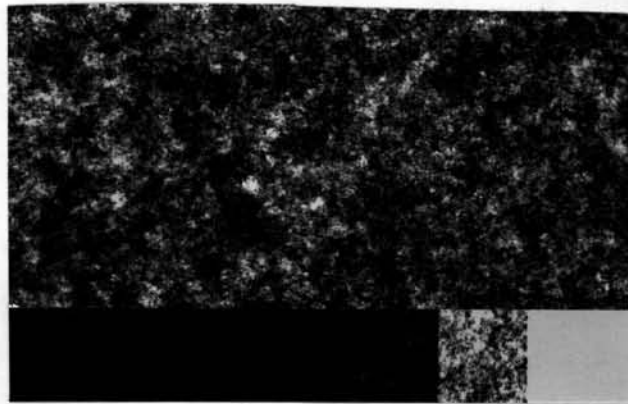
รูป 4.10 กระดาษขนาด 55 กรัมต่อตารางเมตร (บริษัทเล่าฮั่วเชียง)

ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 10 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 7 ชั่วโมง (x 1.5)

ก.

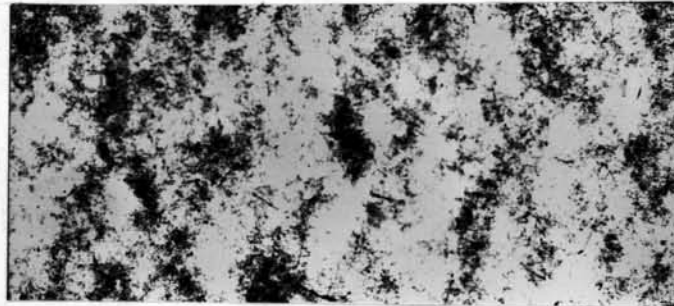
174 145 116 87 58 29 g/m^2

ข.

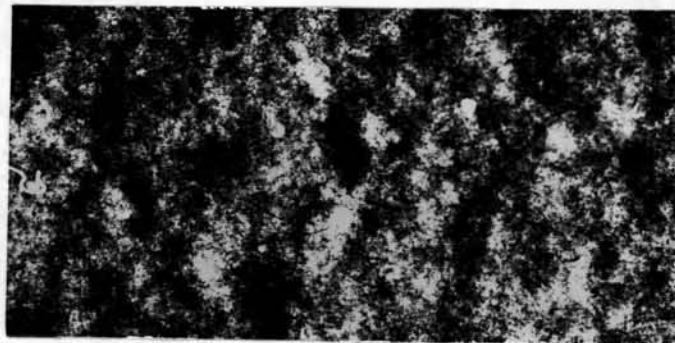
รูป 4.11 กระดาษขนาด 60 กรัมต่อตารางเมตร (จากโรงงานกระดาษบางปะอิน)

ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 12 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 8 ชั่วโมง (x 1.5)

ก.

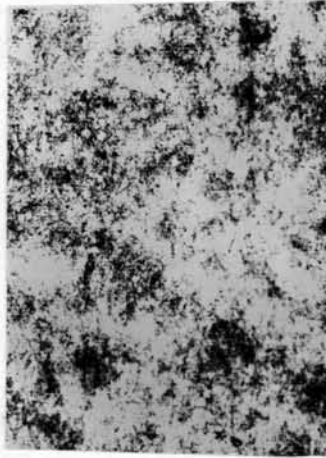

ข.

รูป 4.12 กระดาษ 70 กรัมต่อตารางเมตร (โรงงานกระดาษบางปะอิน)

ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 15 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 10 ชั่วโมง (x 1.5)

ก.

ข.

รูป 4.13 กระดาษขนาด 80 กรัมต่อตารางเมตร (โรงงานกระดาษบางปะอิน)

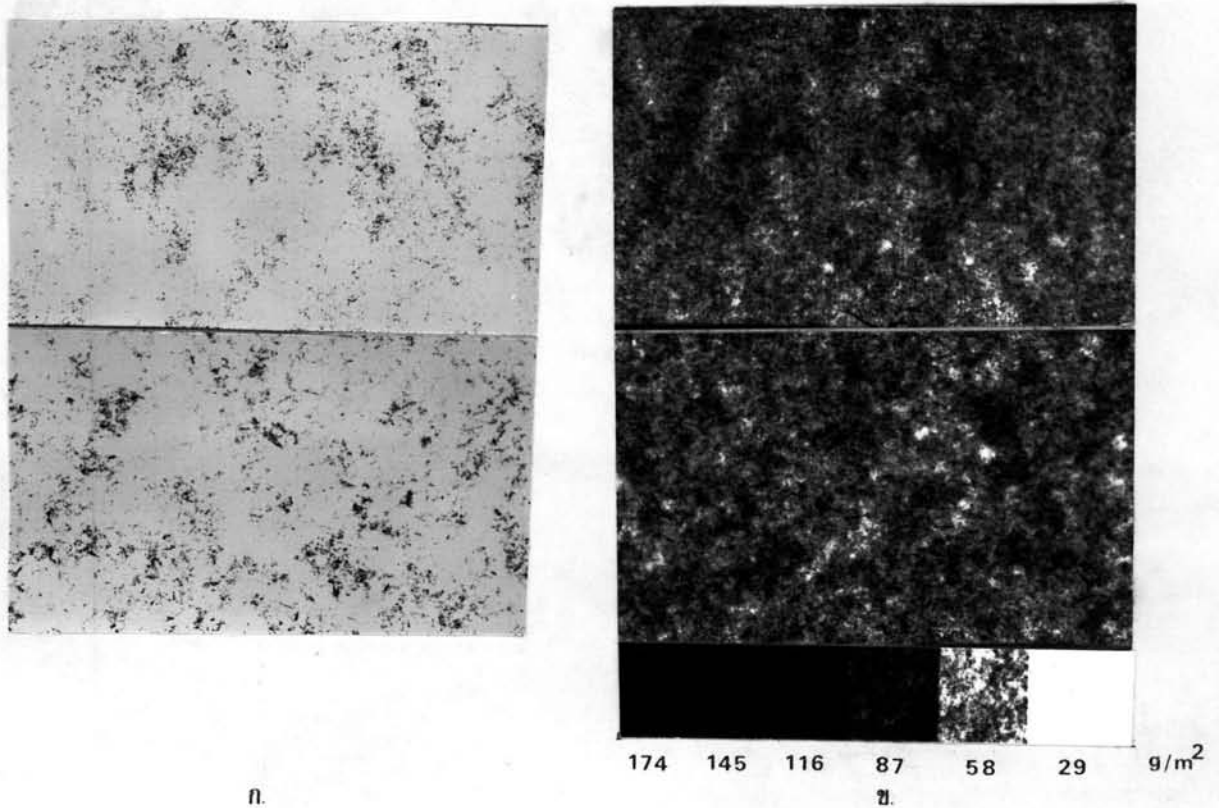
ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 20 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 15 ชั่วโมง (x 1.5)

4.3.3 การถ่ายภาพชิ้นงานเพื่อเปรียบเทียบกระดางที่มีความหนาเท่ากัน จากโรงงาน
ทำกระดางต่าง ๆ โดยดูที่ความหนาแน่นเป็น 2 และ 1.5

4.3.3.1 ถ่ายภาพกระดางขนาด 60 กรัมต่อตารางเมตร จากบริษัทเล่าฮั่ว-
เซียง และจากโรงงานกระดางบางปะอิน ซึ่งปรากฏว่าที่ความหนาแน่นเป็น 2 ใช้เวลาในการ
ถ่ายภาพ 12 ชั่วโมง และที่ความหนาแน่นเป็น 1.5 ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 8 ชั่วโมง ดังแสดง
ในรูป 4.14 ก. และ ข.

4.3.3.2 ถ่ายภาพกระดางขนาด 80 กรัมต่อตารางเมตร จากโรงงานกระ-
ดางบางปะอิน, และกระดางโรเนียว ตรา ป.ต.อ. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 20 ชั่วโมงที่ความ
หนาแน่นเป็น 2 และ 15 ชั่วโมง ที่ความหนาแน่นเป็น 1.5 ดังแสดงในรูป 4.15 ก. และ ข.

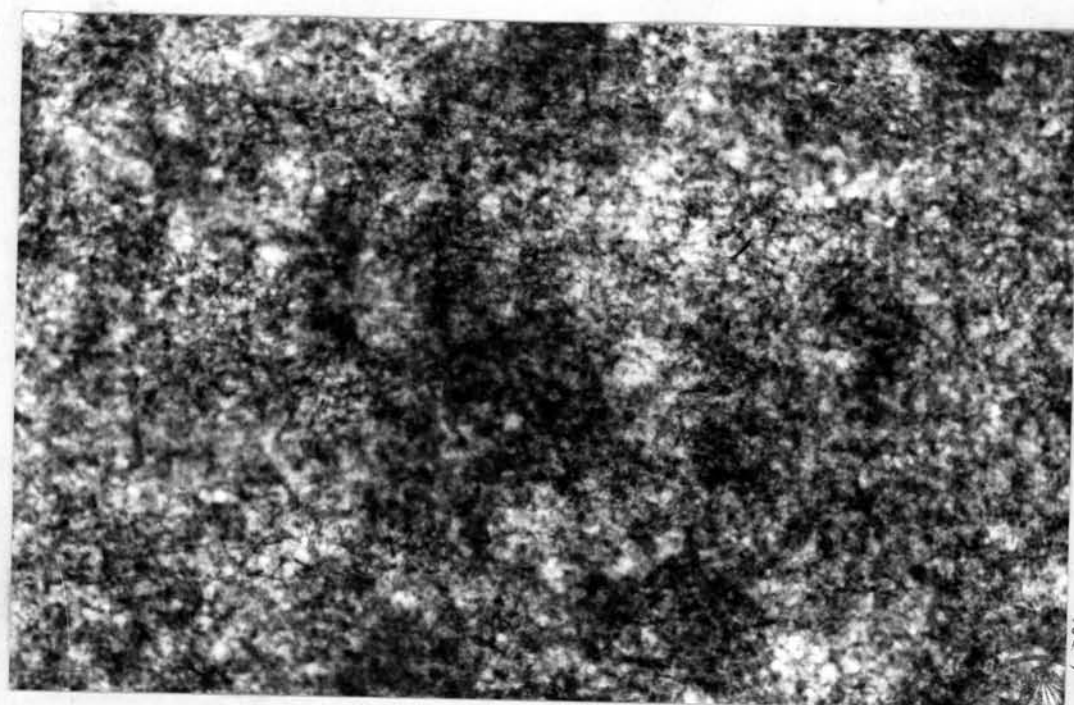

รูป 4.14 กระดาษขนาด 60 กรัมต่อตารางเมตร จากบริษัทเล่าฮั่วเซียง

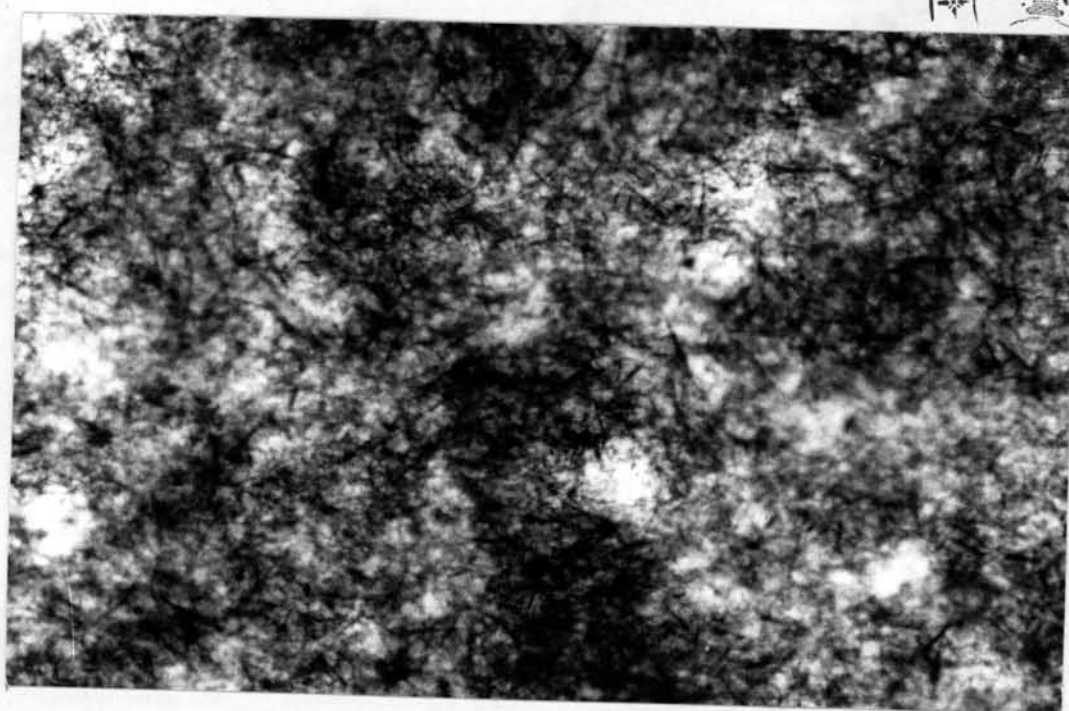
(รูปบน) และโรงงานกระดางบางปะอิน (รูปล่าง)

ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 12 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 8 ชั่วโมง (x 1.5)

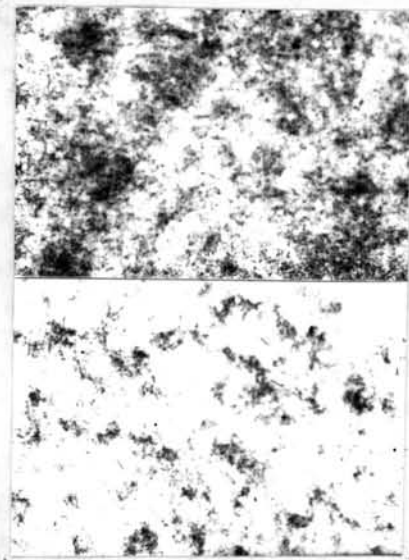

ก.

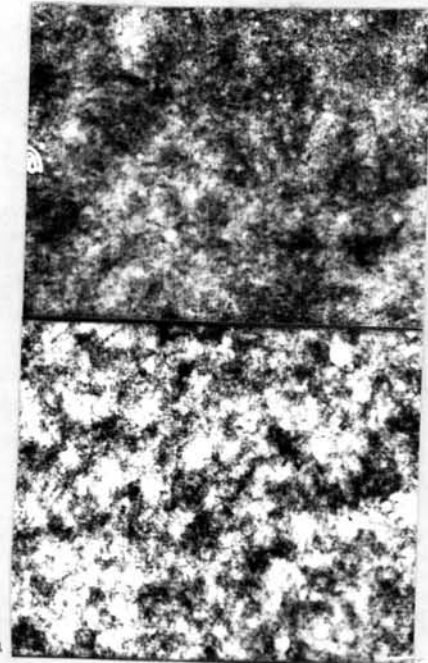

ข.

รูป 4.15 ภาพขยายกระดาษขนาด 60 กรัมต่อตารางเมตร จากบริษัทเล่าฮั่วเซียง (ก)
และโรงงานกระดาษบางปะอิน (ข) ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 8 ชั่วโมง (x 1.5)

ก.

ข.

รูป 4.16 กระจกขนาด 80 กรัมต่อตารางเมตร จากโรงงานกระจกบางปะอิน

(รูปบน) และกระจกโรเฟียวตรา ป.ต.อ. (รูปล่าง)

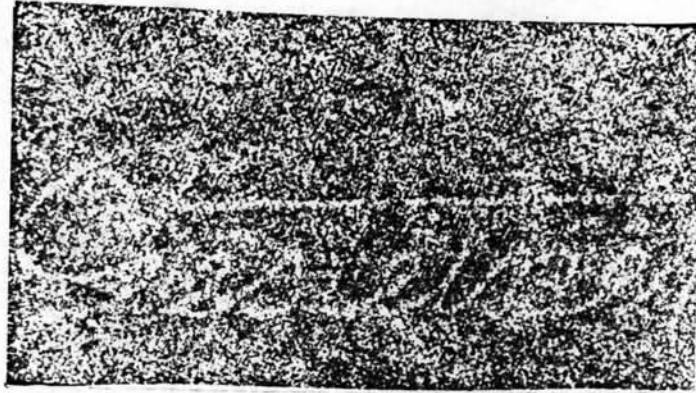
ก. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 20 ชั่วโมง (x 2)

ข. ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 15 ชั่วโมง (x 1.5)

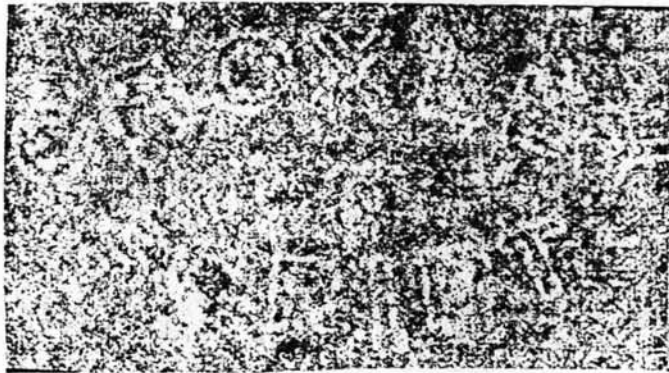
4.3.4 การถ่ายภาพชิ้นงานเพื่อดูลายน้ำของกระดาษ โดยหาเวลาในการถ่ายภาพตาม exposure chart พบว่าการถ่ายภาพด้วยวิธีนี้ สามารถจะศึกษาลายน้ำของกระดาษได้ ดังแสดง ในรูป 4.15-4.21

รูป 4.17 ภาพถ่ายลายน้ำในกระดาษใบเสนากระดาษของบริษัท เคมีทิก จำกัด
ใช้เวลาในการถ่ายภาพ 4 ชั่วโมง

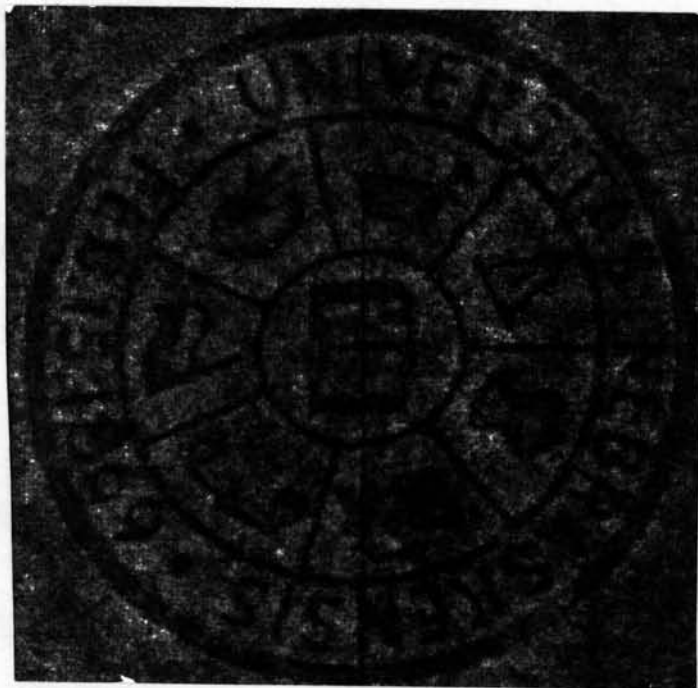
รูป 4.18 ภาพถ่ายลายน้ำในกระดาษโรเนียวของบริษัทเกล็ดทีทเนอร์
ใช้เวลาในการถ่ายภาพนาน 12 ชั่วโมง

รูป 4.19 ภาพถ่ายลายน้ำในกระดาษเขียนจดหมาย croxley
ใช้เวลาในการถ่ายภาพนาน 12 ชั่วโมง

รูป 4.20 ภาพถ่ายลายหน้าตรามหาวิทยาลัยยูทาห์ ใช้เวลาในการถ่ายภาพ
นาน 48 ชั่วโมง

รูป 4.21. ภาพถ่ายลายหน้าตรามหาวิทยาลัยเนบราสก้า ใช้เวลาในการ
ถ่ายภาพ นาน 48 ชั่วโมง

4.3.5 การถ่ายภาพเปรียบเทียบลายนิ้วในธนบัตรจริงและปลอม

จากผลการทดลองในหัวข้อ 4.3.4 พบว่าเราสามารถจะใช้วิธีการถ่ายภาพด้วยรังสีเบตาได้ ตรวจสอบลายนิ้วในกระดาษได้ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นความแตกต่างของลายนิ้วในธนบัตรจริง และธนบัตรปลอมได้ ดังแสดงในรูป 4.20

ก.

ข.

รูป 4.22 เปรียบเทียบลายนิ้วในธนบัตรใช้เวลาในการถ่ายภาพนาน 2 ชั่วโมง

ก. ธนบัตรจริง

ข. ธนบัตรปลอม

ก.

ข.

รูป 4.23 เปรียบเทียบลวดลายบนธนบัตร โดยถ่ายด้วยไฟอัลตรา

ก. ธนบัตรจริง

ข. ธนบัตรปลอม

4.3.6 การถ่ายภาพลายเซ็น รอยพิมพ์ติดบนกระดาษ ผลปรากฏว่าไม่ปรากฏภาพ
ลายเซ็นหรือรอยพิมพ์ติด บนแผ่นเรดิโอแกรมทั้งสิ้น